

Sygn. akt V GC 112/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

22 sierpnia 2014 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie Wydział V Gospodarczy

w składzie następującym: Przewodniczący SSR Rafał Kubicki

Protokolant sekretarz sądowy Agnieszka Dolecka

po rozpoznaniu w dniu 22 sierpnia 2014 r. na rozprawie w O.

sprawy z powództwa A. K.

przeciwko Towarzystwu (...) S.A. w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego Towarzystwa (...) S.A.

w W. na rzecz powódki A. K. kwotę 1.058 (tysiąc pięćdziesiąt osiem) złotych z ustawowymi odsetkami za okres od 9 września 2013 r. do dnia zapłaty,

II. obciąża pozwanego kosztami procesu poniesionymi przez powoda, pozostawiając szczegółowe rozliczenie tych kosztów (uwzględniające koszt przejazdu świadka) referendarzowi sądowemu.

Sędzia R. Kubicki

Sygn. akt V GC 112/14

UZASADNIENIE

Powódka A. K. wniosła o zasądzenie od pozwanego Towarzystwa (...) S.A. w W. kwoty 1.058 zł z ustawowymi odsetkami od 9 września 2013 r. do dnia zapłaty i kosztami procesu wg norm przepisanych. W uzasadnieniu swojego roszczenia powódka wskazała, że dochodzona pozwem kwota stanowi należność za wynajęcie samochodu dla D. R., którego samochód został uszkodzony przez sprawcę pojazdu ubezpieczonego w zakresie OC u pozwanego. Poszkodowany dokonał cesji przysługującej mu względem pozwanego wierzytelności w zakresie kosztów wynajmu pojazdu zastępczego za okres od 22 lipca do 29 lipca 2013 r. (7 dni x 200 zł brutto). Z łącznego kosztu najmu pozwany zapłacił tylko 342 zł.

Pozwany wniósł w odpowiedzi o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu. Potwierdził swoją odpowiedzialność co do zasady za skutki zdarzenia, jednakże zarzucił powodowi, że:

- 1) nie wykazał zasadności okresu najmu przez 7 dni, który zdaniem pozwanego powinien wynosić najwyżej 3 dni, gdyż technologiczny czas naprawy uszkodzonego pojazdu wynosił 1 dzień;
- 2) zawyżył stawkę czynszu – która w ocenie pozwanego powinna zostać zweryfikowana do poziomu stawek oferowanych przez podmioty współpracujące z pozwanym (114 zł);
- 3) poszkodowany w okresie najmu pojazdu zastępczego miał możliwość użytkowania innych pojazdów, które znajdowały się w jego posiadaniu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 4 lipca 2013 r. doszło do kolizji, w wyniku której uszkodzony został pojazd D. R. (Chrysler). Sprawca (winny) kolizji był ubezpieczony w pozwanym towarzystwie ubezpieczeń w zakresie obowiązkowej odpowiedzialności cywilnej OC posiadaczy pojazdów mechanicznych.

W dniu 22 lipca 2013 r. poszkodowany wynajął od powódki pojazd zastępczy Volkswagen Passat na okres do 29 lipca 2013 r. - 7 dni (odpis umowy najmu k. 5-7). Koszt najmu pojazdu zastępczego wyniósł 1.400 zł (162,60 zł netto dziennie + 23% VAT = 200 zł brutto x 7 dni), z czego pozwany wypłacił należność - za 3 dni – 342,00 zł (odpisy faktury VAT NR (...) k. 10). Z umowy najmu pojazdu wynika, że stawka dzienna czynszu dla Volkswagen Passat wynosiła 162,60 zł netto. Poszkodowany faktury wstawionej przez powoda nie opłacił, a zamiast tego zawarł z powodem umowę przelewu wierzytelności przysługującej jemu względem pozwanego z tytułu odpowiedzialności na podstawie obowiązkowego ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych w związku z kosztami najmu pojazdu zastępczego (odpis cesji wierzytelności k. 4).

Przyjęcie samochodu do warsztatu naprawczego nastąpiło dnia 22 lipca 2013 r. Naprawa pojazdu zakończyła się 29 lipca. Tego samego dnia pojazd wydano właścicielowi. W czasie naprawy powód wykorzystywał zastępczy pojazd do wykonywania czynności związanych z prowadzoną przez niego działalnością gospodarczą m.in. dojeżdżał do kliniki i odbierał towar. Poszkodowany nie mógł korzystać z posiadanego samochodu dostawczego - był ciągle załadowany. Ponadto samochód, którego był właścicielem - użytkowany przez jego syna - miał uszkodzony silnik (dowód: zeznania świadka D. R. k. 48).

Sąd zważył, co następuje:

Roszczenie powoda było zasadne.

Sąd oparł się na dokumentach, których nie kwestionowano oraz zeznaniach świadka D. R., któremu Sąd dał wiarę. Dowody te tworzą spójną całość.

Pozwany nie kwestionował okoliczności zdarzenia szkodowego ani swojej odpowiedzialności co do zasady.

Odnosząc się do zarzutu, że poszkodowanemu nie należał się pojazd zastępczy, wskazać należy, że twierdzenia pozwanego nie znajdują potwierdzenia w zgromadzonym materiale dowodowym - zeznaniach świadka D. R.. Poszkodowany pomimo posiadania innych pojazdów nie mógł z nich korzystać. Samochód dostawczy był ciągle załadowany, zaś samochód wykorzystywany przez jego syna miał uszkodzony silnik. Mając powyższe na uwadze, w ocenie Sądu, poszkodowanemu potrzebny był pojazd zastępczy do prowadzenia działalności gospodarczej.

Bezzasadny jest zarzut niewykazania konieczności najmu pojazdu zastępczego przez okres ponad 3 dni. Zgodnie z art. 361 k.c. zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. Ugruntowana praktyka orzecznicza stoi na stanowisku, że istnieje normalny związek przyczynowy między zniszczeniem pojazdu, a wynajęciem pojazdu zastępczego (tak np. w wyroku SN z 18 marca 2003 r. w sprawie IV CKN 1916/00, niepubl.). Utrata możliwości korzystania z rzeczy wskutek jej zniszczenia implikuje potrzebę zwrotu przez ubezpieczyciela wydatków koniecznych tj. niezbędnych do korzystania z innego pojazdu w takim samym zakresie, w jakim poszkodowany korzystałby ze swego samochodu, gdyby mu szkody nie wyrządzono.

W ocenie Sądu podważenie rzeczywistego okresu naprawy (a tym samym najmu) jako nieusprawiedliwiony potrzebami techniczno-organizacyjnymi mógłby nastąpić wyłącznie w drodze opinii biegłego sądowego. Takiego wniosku dowodowego strony nie składały. Okoliczność, że potrzeby technologiczno-organizacyjne wskazują na krótszy czas najmu od rzeczywistego, była w tej sprawie sporna, a ponieważ była podnoszona przez pozwanego – to

na nim spoczywał ciężar udowodnienia (art. 6 k.c.), czego ten nie uczynił. Zgodnie z powyższym powodowi należy się odszkodowanie uzupełniające, uwzględniające pełen 7-dniowy okres najmu pojazdu zastępczego.

Niewykazany okazał się zarzut pozwanego dotyczący zawyżenia stawki czynszu. Sąd zawsze w takich przypadkach bierze pod uwagę, że powództwo pochodzi nie wprost od poszkodowanego wypadkiem, lecz od osoby, która wynajęła poszkodowanemu pojazd zastępczy i która nabyła następnie od poszkodowanego wierzytelność odszkodowawczą, licząc zapewne od początku – w celu zarobkowym – na uhonorowanie przez Sąd pełnego okresu najmu tego pojazdu w procesie o zapłatę. Takie sytuacje wymagają weryfikacji po to, by nie dopuszczać do nieakceptowalnych społecznie nadużyć. Jednak w niniejszej sprawie pozwany nie wykazał w żaden sposób, iż zastosowana stawka dobowej czynszu była zawyżona. W przedmiotowej sprawie wyłącznie dowód z opinii biegłego mógłby wskazać na zawyżenie przez powódkę dobowej stawki czynszu. Pozwany nie widział potrzeby zasięgnięcia opinii biegłego. Strona pozwana wyłącznie na podstawie swoich twierdzeń nie była w stanie udowodnić zasadności zgłoszonego zarzutu. Poszkodowany miał prawo wybrać auto zastępcze odpowiadające klasą autu uszkodzonemu w wybranym przez siebie przedsięwzięciu. Nie można się zgodzić z twierdzeniem pozwanego, że poszkodowany powinien korzystać z usług podmiotu współpracującego z pozwanym,

w sytuacji, gdy pozwany nie zapewnił mu pojazdu zastępczego. Zdaniem Sądu, weryfikując wysokość stawki dobowej czynszu należy odnieść się do ofert kierowanych przez wynajmującego do przeciętnego klienta, a nie do preferencyjnych stawek dostępnych wyłącznie zakładowi ubezpieczeń z racji prowadzonej współpracy gospodarczej.

Mając zatem na uwadze powyższe, na podstawie z art. 361 k.c. w zw. z art. 805 k.c. i nast. oraz art. 481 §1 i 2 należało uwzględnić powództwo, o czym orzeczono w pkt. I wyroku. Początkowa data odsetek za opóźnienie jest odpowiednia do doręczenia wezwania do zapłaty pozwanemu i upływu okresu wskazanego w art. 817 k.c. O zasadzie ponoszenia kosztów procesu orzeczono na podstawie art. 98 i art. 99 k.p.c. Na podstawie art. 108 §1 k.p.c. polecono ich szczegółowe wyliczenie referendarzowi sądowemu.

SSR Rafał Kubicki